

ת"פ 33078/08/20 - מדינת ישראל נגד אוהד דהאן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 33078-08-20 מדינת ישראל נ' דהאן

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוהד דהאן

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, בכך שביום 20.12.19, בשוק מחנה יהודה בירושלים, היכה מכת אגרוף בפניו של המתלונן.

כתוצאה מהמכה נגרמו למתלונן שבר דו צדדי בלסת תחתונה, נפיחות, כאבים רבים, ניידות ורגישות בחלק משיניו, ובתקופה ממושכת התקשה המתלונן באכילת מזון מוצק, זאת לאחר אשפוז וניתוח שעבר בבית החולים לאחר האירוע.

מתואר בכתב האישום כי לתקיפה קדם דין ודברים בין הנאשם למתלונן על רקע חברותו של הנאשם עם מכרה לשעבר של המתלונן, זוגתו של הנאשם בעת האירוע.

סרטון שהוצג לבית המשפט הדגים במעורפל משהו את ההתרחשות והביא לתיקון כתב האישום תוך הוספה כי קודם לתקיפה נאמר לנאשם "מלל" על ידי אנשים שנכחו במקום, ובהם המתלונן, והנאשם חש סובייקטיבית מאוים ממנו.

אציין כי התיק הובא לפניי לצורך גישור, אך כל שהגישור התמקד בו היה אותו סרטון - ותיק החקירה שהוחזר לאחר מכן למאשימה, ללא הצעות להסכמה עונשית בתיק.

בהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם, אדם נורמטיבי לחלוטין, נעדר עבר פלילי או תיקים פליליים כלשהם, קיבל פטור משירות צבאי מטעמי בריאות, גדל במשפחה נורמטיבית, עסק בעבודות שונות ובשנים האחרונות עובד בעסק המשפחתי.

עוד תואר כי מאז ספטמבר 2022 הנאשם נמצא בטיפול אצל פסיכולוגית קלינית מומחית על מנת לברר סוגיות שונות באישיותו, ובהן גם התמודדויות במצבי קונפליקט.

הנאשם הביע חרטה כנה ועמוקה על תגובתו באירוע ועסק בה רבות.

במסגרת הערכת סיכון להישנות עבירות אלימות כללית, מצא שירות המבחן את האפשרות שהנאשם יחזור ויבצע עבירות חוזרות - נמוכה, ואת הנזק הצפוי ממנה - נמוך אף הוא.

על רקע כל המתואר המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של "צ"צ וצו מבחן, אך בהיעדר פגיעה קונקרטית בתעסוקתו לא המליץ על ביטול הרשעתו, כפי שביקש הסנגור.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כשיר לרצות בהן מאסר.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה כי הערכים המוגנים שנפגעו הינם שלמות גופו של אדם וכבודו.

לטענת המאשימה מתחם הענישה בנסיבות אלה נע בין 12-48 חודשי מאסר בפועל ולאור הודאת הנאשם והיעדר עבר פלילי עתרה למקמו בתחתית המתחם ולהטיל עליו שנת מאסר בפועל וענישה נלווית לרבות פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלונן.

המאשימה תמכה עמדתה ברע"פ 2298/20.

הסנגור ביקש לדחות את עתירת המאשימה, לרבות הפסיקה שתמכה בעמדתה, ציין והדגיש את התיקון לכתב האישום עליו לא הוסיפה המאשימה אומר, משל לא היה, טען כי מתחם הענישה אינו עולה בקנה אחד עם טענת המאשימה, עתר לאימוץ המלצות שירות המבחן ותמך דבריו בפסיקה אף הוא.

דין והכרעה:

אני מקבל את זיהוי המאשימה ביחס לערכים המוגנים שנפגעו.

עם זאת, אומד מידת הפגיעה בערכים מהווה נקודת מוצא לבחינת מתחם העונש הראוי.

אומד זה נבחן בפסיקה, בין היתר, על פי מידת התכנון שקדם לתקיפה, אופי התקיפה ועד כמה היתה ממושכת או חד פעמית, הנזק - כמובן - שנגרם למתלונן, קנטור מוקדם, ככל שהיה, ומולו - חשש הנאשם.

בהתחשב במבחנים אלה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היתה נמוכה מאד בכל הפרמטרים למעט חומרת הפגיעה במתלונן, שהייתה גבוהה, והמאזן המשולב, לרבות עקרון ההלימה הנוסף לו, מבטאים מתחם הענישה הנע בין מאסר בן מספר חודשים שאפשר וירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל בן 12 חודשים.

עיינתי בפסיקה שהגישה המאשימה, די כי אומר שאין הנדון דומה לראיה, הרע"פ הנדון עוסק בתקיפה של מבוגר, שוב ושוב, בידי צעיר הרבה ממנו, שנמשכה לאחר שהוטח המבוגר לרצפה, באגרופים ובעיטות לגופו. גם אם לא היתה מתוכננת - הייתה ממושכת, לא לוותה בהתגרות כלשהי אלא ברוע לשמו, וזאת קשה לומר על האירוע הנדון לפניי.

עיינתי בפסיקה שהגיש הסנגור, ומעבר לה הרבה.

מצאתי כי אף שמתחמי הענישה מתחילים במאסר ממושך בעבודות שירות וסיומם במאסרים לא קצרים בפועל, על בסיס עקרון ההלימה, בחלק גדול מהמקרים (שרובם מתאפיינים באלימות גבוהה בהרבה מהמקרה שלפניי) הענישה הסתכמה במספר מצומצם של חודשי מאסר בעבודות שירות ואף בשל"צ גרידא, על בסיס שיקום.

כאמור בתיאור מסקנות שירות המבחן, הנאשם אדם נורמטיבי שהאירוע חריג לחייו, יחד עם זאת - השתלב הנאשם בטיפול פסיכולוגי פרטי ובהערכת מסוכנות שנערכה לו נמצא כי הינה נמוכה מאד.

במובנים אלה ניתן לומר שככל שהיה דרוש שיקום - הנאשם השתקם, ולמען הסר ספק המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן "מעקבי" בו ייבחן המשך הטיפול שהנאשם מצוי בו.

בנסיבות אלה ניתן להחריג את הנאשם ממתחם הענישה שקבעתי ולפיכך אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך חודש ימים, אך הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתחיל בריצוי ביום 03.04.23

2. מוטל בזאת צו מבחן למשך שנה במהלכו יהיה הנאשם בפיקוח שירות המבחן ומודע לו כי אם לא יעמוד בתנאיו - יוכל בית המשפט להפקיעו.
 3. מאסר למשך 5 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום סיום ריצוי עבודות השירות כל עבירת אלימות לפי חוק העונשין למעט עבירת איומים.
 4. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מיום סיום עבודות השירות את העבירה בה הורשע ישלם סך 5000 ₪, יסרב להצהיר - יאסר לחמישה ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.
 5. קנס בסך 500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.
 6. אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן שפרטיו בסעיף 1 לרשימת עדי התביעה. המאשימה תעביר בתוך 30 ימים מהיום טופס פרטי מתלונן למזכירות בית המשפט.
- הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 1.9.23, כל תשלום ישולם תחילה על חשבון הפיצוי ורק לאחר מכן על חשבון הקנס.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.